

til at drikke forfaldet Portvin eller Sherry og den Slags Ting, saa gjør det ikke saa meget. Hvis de Vedkommende ønske at drikke den Slags Ting, lad dem saa ved privat Foranstaltning faae det undersøgt. Det er en Sag, jeg mener, at det Offentlige ikke behøver at bestjæftige sig med. Det Eneste, der kunde være Tale om, var, hvis Vinen indeholdt virkelig virkssomme Giftstoffer, saaledes at den direkte kunde blive farlig for Vedkommendes Sundhed, saa at man kunde sige, at dersom Vedkommende drak den Vin, vilde der fremkomme en Forgiftning, som strax kan medføre Døden. Det er det eneste Tilfælde, hvori jeg kunde tænke mig, at det kunde være af særlig Betydning at foretage Undersøgelse. Saaledes er der ogsaa mange forskellige andre Ting, som det ikke vilde være saa absolut nødvendigt at faae undersøgt. Derfor tror jeg, at den offentlige Kontrol med Levnetsmidler kunde indskrænke sig til de ganske almindelige Levnetsmidler, saaledes at man nævnedde nogle saadanne, som Regjeringslovforslaget af 1878 omtaler. Hvorvidt man skal gaa til en streng Kjøbkontrol eller ikke, skal jeg ikke her nærmere gaa ind paa. Jeg veed meget vel, at der i Kjøbstæderne er en stærk Bevægelse i den Henseende, men det forekommer mig, at den lugter lidt vel meget af Slagterne, idet nemlig Kjøbstablagterne gjerne ønske den ubehagelige Konkurrence fra Landslagternes Side slaaet ned. Jeg opfatter Forholdet saaledes, at det er vanskeligt at føre denne Kontrol med Landslagterne saaledes, at den ikke bliver i højeste Grad generende og kun meget lidt virksom, og jeg tror derfor, det er heldigt, at man har undladt at optage Kjøbkontrollen her i Loven. Naar Forholdene udvikle sig mere, vil man jo kunne tage dette Spørgsmaal under Overveielse, og jeg mener iøvrigt, som jeg flere Gange har hentydet til, at man ved den Slags nye Foranstaltninger skal vogte sig for at begynde saaledes, som om der var en frygtelig stor Fare paa Færde, og at man skulde skynde sig at gjøre alt Muligt. Ved at tage fat paa en saadan febrilsk og unaturlig Maade, tror jeg, man let kan gjøre Skade. Jeg kan derfor som sagt meget godt billige, at der ikke er installeret noget Bestemt med Hensyn til Kjøb her i Loven. Der er blevet talt om Spørgsmaalet om Brød, og man veed jo, at Landsstinget har bestjæftiget sig med dette Spørgsmaal. Det forekommer mig ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm), at dette, som foreligger for os i denne Sag, ikke er udtømmende. Jeg tror nemlig, at det meget vel kunde lade sig gjøre at

gjennemføre Salget af Brød efter Vægt. Det er jo paa saa mangfoldige Omraader, at vi have udviklet os her efter at sælge efter Vægt. Korn solgtes tidligere efter Tøndemaal, nu sælges det saa at sige ubelukkende efter Vægt. Kul har man jo ligeledes kjøbt efter Tøndemaal og kjøber det vel for en Del endnu derefter, men der er ikke det Mindste i Veien for, at Kul kan kjøbes efter Vægt. Paa alle disse Punkter er jeg sikker paa, at det vil være i Kjøbernes velforstaede Interesse at handle efter Vægt, og de Indvendinger, man gjør imod at købe Brød efter Vægt, forekomme mig aldeles ikke at være udtømmende, idet jeg nemlig gaar ud fra, at selv om man ikke vilde fastslaa, at ethvert Brød skulde have en aldeles bestemt Vægt, hvoraf det kun maatte tabe 3 pCt. efter en bestemt Tid, saa kunde man jo i det Hele taget sælge det efter Vægt. Det vil jo aldrig være nogen stor Vanskelighed, selv med et Rugbrød, at lægge det paa en Vægt og sige: saa og saa mange Pund og Kvint veier det, og derefter beregne saa hvad dette Brød koster, og saaledes vil man jo kunne vælge en hvilken som helst Form og en hvilken som helst Størrelse af Fintbrød. Selv Konditorlager vilde man jo paa samme Maade kunne veie ud og sælge efter en vis Pris pr. Pbd., og det gjøres jo, naar der er Tale om ganske smaa Ting; Biscuits og Smaatager sælges ofte paa den Maade. Derfor tror jeg aldeles ikke, at Bagernes Protest i denne Henseende har Nogetsomhelst at sige, og jeg vilde meget støtte Tanken om ikke at opgive Salget af Brød efter Vægt. Jeg tror, det kunde gjøres meget let, og at man endog kunde blive fri for den maaste ofte noget generende Bestemmelse, om den aldeles nøiagtige Vægt, et Brød skal have, fordi dette jo ofte kan være noget undergivet Tilfældigheder, saaledes at Bageren kunde, uden egentlig at vide af det, ved en eller anden lille Feiltagelse, der er sket under Bearbejdelsen, komme til at levere Undervægt af Brød en enkelt Dag, uden at det har været hans Hensigt. Dette vilde man fuldstændig kunne ud over, dersom man veiede Brødet ud og sagde: saa og saa meget pr. Pbd. Jeg vilde derfor anmode det ærede Thing om, og jeg vil for mit Vedkommende støtte, at vi behandle denne Lov under den Forudsætning, at vi finde det rimeligt og i sin Orden, at der bliver taget saa omfattende og gode Bestemmelser som muligt til Sikkring mod Forfalskning af Levnetsmidler, og hvis man kunde føie det til, enten under denne Sag eller paa anden Maade, at det Laboratorium, som man ønsker at oprette, tillige kommer til at blive et Undersøgelseslabora-